

som midlertidig Folketingssekretær. Jeg maa dog tilføje, at denne midlertidige Ordning rimeligvis vil være denne Samling ud, da Formændene maa ønske Tid til at overveje, om den saa pludselig indtraadte Tjenstledighed burde benyttes til en og anden Omordning af Rigsdagens indre Forhold, og tillige Tid til at søge og finde den rette Mand til den ingenlunde lette Stilling som fælles Bureauchef for begge Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Beslutning i Anledning af en paatænkt Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune.

(Forslaget findes i Tillæg A. Sp. 2937).

H. Solm: Folketinget har i de senere Aar gentagne Gange haft en lignende Sag som denne til Behandling. Vi have haft flere Forslag om en Flytning af Frederiks Hospital, Fødselsstiftelsen og de lægevidenskabelige Institutter, og i Sammenhæng med dette Forslag have vi haft liggende en Overenskomst mellem Staten og Kjøbenhavns Kommune angaaende Fællederne ved Kjøbenhavn. Denne Overenskomst var imidlertid saaledes bestaaende, at man, hvis man tiltraadte den, maatte være enig om en hel Del forskellige Foranstaltninger med det samme. Man maatte være enig om at flytte Frederiks Hospital og Fødselsstiftelsen og at udvide Frederiks Hospital ret betydeligt. Man maatte være enig om at flytte Husarkasernen og flytte Sølgadens Kaserne ud til et Areal paa Vester Fælled. Det var en Vanskelighed for Rigsdagen, at alle disse Ting saaledes vare fædede sammen, thi hver enkelt af dem krævede en særegen Overvejelse. Spørgsmaalet om Frederiks Hospitals Flytning er f. Eks. et stort og omfattende Spørgsmaal, men det var ikke muligt for Folketinget at komme til at afgøre denne Sag alene efter de Hensyn, den krævede, uden at det samtidig maatte komme ind paa alle de andre Ting, og i Virkeligheden i Princippet have dem afgjorte. Følgen blev, at man igennem en Mærceffe i Virkeligheden marcherede paa Stedet uden at kunne komme til noget Resultat. Hverken i 1888—89, i 1889—90 eller i 1890—91 naaede man fra Udvalget, som havde Sagen til Behandling, at komme til at afgive nogen Betænkning. Man afgav Beretninger

om det Standpunkt, hvorpaa Forhandlingerne vare, men alle Beretninger løb ud paa, at man ikke kunde tage noget endeligt Standpunkt til Sagen. Der var dog imidlertid foregaaet en Udvikling i disse Aar. Det første Aar, da Sagen var til Forhandling, kom man egentlig ikke videre end til at under søge, om den Plads, der var valgt til Frederiks Hospital ude paa Blegdams Fælled, ogsaa maatte siges at være en god og forsvarelig Plads. Der havde mellem de sagkyndige, mellem Lægerne, mellem det medicinske Fakultets Medlemmer og Sundhedscollegiet været dekte Meninger om dette, og man søgte at faa det klaret, hvorledes det stod til. Det næste Aar, da Sagen kom for, var man naaet saa vidt, at der, saa vidt man kunde se, ikke kunde være Tale om mere end den ene af de Pladser, der før havde været omtalt, nemlig dels en Plads i Nærheden af Triangelen, dels en Grund der, hvor der nu er forbeholdt Plads til Frederiks Hospital. Ministeriet erklærede, at Muligheden for at opnaa andre Arealer end dem, der den Gang forelaa, var udelukket, og Udvalget gav sig derefter til at prøve selve Overenskomsten og gav i sin Beretning en Fremstilling af, hvad Overenskomsten gik ud paa uden i øvrigt at udtale sig om det kunde tiltræde den eller ikke. Det udtalte kun Ønsket om, at der kunde finde en Burdering Sted af de forskellige Arealer, inden man næste Gang mødtes. Der blev saa nedsat en mindre Kommission, som gav en udførlig Meddelelse for dette Forhold, men som kom til det Resultat, at en egentlig Burdering vilde være overordentlig vanskeligt af mange forskellige Grunde, at det vilde være overordentlig vanskeligt at sige, hvad disse forskellige Gjenstande vilde være værd, da saa meget berøede paa hele den Udvikling, der vilde finde Sted i Byen. Tredje Gang Sagen forelaa, søgte Udvalget at komme bort fra Overenskomsten med Kjøbenhavns Kommune, henvendte sig til Ministeriet i en Skrivelse og udtalte deri, at der i Udvalget var Enighed om det ønskelige i at faa Hospitalet flyttet i en nær Fremtid, men at det havde vist sig umuligt at naa til en Forstaelse paa det foreliggende Grundlag; man

Mættelse.

Sp. 2204; Lin. 24 og 25 f. il.: „thi naar han“ læs: „naar han“.